

Co nám karanténa dala a vzala

Krátká zamyšlení našich žáků nad uplynulými měsíci...

Už téměř tři měsíce žiji ve zvláštním režimu.

Nechodím do školy, do ZUŠ, do fotbalu, nejezdím autobusem a nespím u babičky. Můj život se hodně změnil.

Přineslo mi toto období i něco nového, co mi vyhovuje? Určitě ano. Najednou jsem se musel stát samostatnější. Paní učitelka nestojí před lavicí a neříká mi, co nám dělat. Musím se snažit organizovat si čas sám.

Najednou jsme byli všichni spolu doma. Tatínek se mi mohl víc věnovat, což se mi líbí. Jezdíme na kole, hrajeme fotbal, pomáhám u babičky, sečeme zahrady. A máme víc času pro sebe. Oprášil jsem LEGO, chodím za kamarádem a vymýšlíme společné činnosti. I se sestrou musím vydržet, což se dříve moc nedařilo.

Nejvíc mi asi chybí kamarádi ze školy. Ale snad se vše brzy vrátí do normálu a my se uvidíme. Ale já budu asi trochu jiný.

L.K., 6.A

Za dobu dvou a půl měsíců v karanténě jsem se naučil něco nového, na co jsem dřív neměl moc času.

Už dlouho jsem toužil umět vytvářet zajímavá videa. Stáhnul jsem si program Davinci Resolve 16 a učil se v něm pracovat. Tento program slouží k úpravě fotek a videí, můžu v něm přidávat různé efekty, hudbu a stříhat obraz. Mám velkou radost, že jsem si vytvořil několik originálních videí.

Také mě začalo bavit ježdění na freestyle koloběžce. Dokonce se učím i nějaké triky a chodím na skate park. Už umím triky, které se jmenují tailwhip a barspin. Točí se u nich říditky a deskou o 360°.

A také mám čas na přečtení nějaké knihy. Mám několik dílů Deníku malého poseroutky a zatím jsem dva z nich přečetl.

Bohužel se i hodně věcí změnilo. Byl jsem zvyklý chodit k babičce a popovídat si s ní. To ale teď nešlo, co kdybych ji náhodou nakazil. Místo toho si k ní chodím jen pro oběd. To už ale teď bude jinak a s dědou a babičkou se už normálně můžu vídat.

Až do května jsem nemohl hrát tenis. Jako všechna sportoviště, i kurty byly zavřené. Čas strávený doma, bez sportu, s čokoládou a bonbóny, se projevil na mojí kondičce. Přibral jsem....

A tak jsem si dal po zbytek pobytu doma takovou výzvu - chtěl bych udělat každý týden 1000 dřepů. V červnu mě čekají už tenisové zápasy a potřebuju svoje nohy trochu posílit.

Karanténa nakonec nebylo až tak špatné období, nemusel jsem třeba vstávat brzo ráno do školy. Ale zase jsme se málo vídali s kamarády. Naštěstí všichni máme messenger a mohli jsme být aspoň takto v kontaktu.

M.V., 6.A

Takový způsob karantény je v posledních 80 letech ojedinělý a ani předchozí generace jej nezažily. Z toho důvodu tuto situaci objevujeme jako první. Karanténa mi určitě vzala svobodu rozhodování, kam můžu jít, s kým se můžu potkat a co můžu dělat. Největším zásahem byla zrušení školní docházky, setkávání se spolužáky, učiteli a přáteli. Osobní kontakt byl nahrazen sdělovací technikou (telefon, internet, atd.). Protože člověk je tvor společenský, pociťovala jsem nejvíce omezení tohoto osobního kontaktu. Najednou věci před tím samozřejmé, byly nedostupné a teprve tímto omezením, jsem si uvědomila, jak moc mi schází. Vždyť i například oběd v restauraci, který jsem dříve pokládala za samozřejmou věc, byl nejednou jen zbožné přání. Takových obyčejných věcí, kterých jsem si dříve ani nevšíkala a nyní jsou nemožné, byla

celá řada. Návštěva divadla, kina či koncertu, není sice věcí, kterou člověk potřebuje, ale když je nemožná, tak mu prostě schází.

Karanténa mi naopak dala intenzivnější možnost prožívat dny se svou rodinou (sestra, maminka, děda) a také abych se více věnovala učení, protože jinak bych se unudila. Umožnilo mi to pracovat s výpočetní technikou, zvláště při plnění úkolů ze školy. Z nudy jsem se také přinutila udělat si pořádek ve svém pokoji a pomáhala jsem i mamince při domácích pracích. Také škola mě začala víc bavit a měla jsem snahu splnit všechny zadané úkoly. Možná jsem se naučila vážit si všech obyčejných věcí, které jsem dřív ani nevnímala. Karanténa, přestože s sebou přinesla řadu negativ a omezení, tak mě možná také vlastně obohatila a poučila. Myslím, že je to neopakovatelný zážitek na celý život.

R.Z., 7.E

Uvědomil jsem si, že období karantény mě připravilo o basketbalové tréninky a zápasy. Taky mi unikl turnaj v Rakousku. Moc mě to mrzelo, velmi jsem se těšil. Ale ze všeho největší rána, bylo zrušení poznávacího školního zájezdu do Anglie. Tam už se asi nepodívám ...

Zároveň však v této krušné době jsem se značně zdokonalil ve hře na PC/PS4. Pro velký hlad po míči, nám pořídili rodiče basketbalový koš na zahradu. Hrají i mí bratři. Mám nové kolo, které mi umožnilo jezdit s kamarády tam, kam chci či potřebuji. Rádi jezdíme na Hvězdu na skokánky a sjezdy. Nikdy mě nenapadlo, že mě kolo bude tak bavit.

Uvědomil jsem si, jak mi spousta volného času vyhovuje. Takže se netěším na září, až se vrátím zpět do školní lavice. Zároveň bude tento školní rok pro mě poslední na ZŠ Slovan.

T.S., 8.C

Stav, kdy je omezený volný pohyb, nechodí se do školy nebo do práce a jste doma s rodinou. Máte výhody? Nevýhody? Budu šťastný?

Je jasné že to není špatné. Nemusím do školy, můžu být doma s rodinou. Dělam jen úkoly a občas něco pošlu. Mohu se víc poznat se sourozencem, rodinou. Nemusím moc nikam chodit. Je zmenšené riziko nakažení, a tak.

Mohlo by se zdát, že by mi všechno vyhovovalo, ale opak je pravdou. Pokaždé když vyjdu, tak se za pět minut vracím pro roušku. Když s ní zkusím běhat, tak se po dvou minutách svalím na zem kvůli nedostatku kyslíku. Po dvou týdnech doma s rodinou, už mám tik v obou očích, protože pokaždé, když si chci odpočinout tak vejde táta do pokoje a řekne: „Proč se neučíš? Co děláš s tím telefonem?“. Když jdu pro něco do obchodu, tak to hledám půl hodiny, a pak zjistím, že se paní moc omlouvá, ale už to nemají.

Takže dýl jak rok bych to asi nevydržel. Ano, ze začátku jsem si to užíval, líbilo se mi všechno kolem toho, ale s postupujícími měsíci to přešlo. Bylo to pořád dokola úkoly, oběd, hádky, chvíle klidu, spánek. A znovu. Řekl bych, že s karanténou je to těžké. Může nám přijít vhod ale i hodně vzít. Já sám jsem proto došel k závěru, že bude nejlepší, když bude karanténa co nejkratší.

L.B., 8.C

Karanténa? Nevěděl jsem přesně, co to znamená. První, co se mi líbilo, že nějakou dobu budu mít „zase“ prázdniny, volno, sladké nicnedělání, prostě klid. Jak to bude dlouho trvat?

Zkoušel jsem se nějak zabavit – počítač, mobil, čtení, malování, klavír, sekání trávy. Baví mne „polodomácí vězení“ a nošení roušek?

Asi ne, zjistil jsem, že mi chybí setkání s kamarády a volnost pohybu a cestování. Dokonce jsem i vzpomínal na školu, spolužáky. Všechno nemůže nahradit mobil a internet.

Tak znova přemýšlím: Co mi teda dala a vzala karanténa?

No, ovlivnila můj každodenní život. Ale lze takhle žít stále?

Myslím, že radost z volna se nedá užívat bez kamarádů, známých, také bez školy a učení, protože i povinnosti mají něco do sebe. A tak se domnívám, že všechno špatné je k něčemu dobré. Musím žít tak, abych nezlenivěl, ale abych byl spokojený sám se sebou.

A.M., 8.C

Karanténa mi vzala legraci se spolužáky, většinu motokrosových tréninků a hraní si venku s kamarády.

A dala mi to, že jsem mohl být doma s mamkou a tatškou. Celý rok jsme všichni uspěchaní, moc pracujeme a doma trávíme jen večery. Teď jsme se mohli užít navzájem celé dny. I když to bylo se psaním úkolů, bylo to pěkné. Ale už se těším na léto a výlety.

V.D., 6.A

Je důležité si uvědomit, o co nás život v karanténě denně připravuje, a naopak i co nám denně život v karanténě přináší.

Myslím si, že když jsme teď zavření doma, mimo povolené procházky v přírodě, anebo v parku s rouškou, tak máme více času pro sebe i své blízké. Takže se můžeme naplno věnovat tomu, co nás baví, na co normálně nemáme čas.

Také většina studentů, co se samostatně učí, si dokazuje, že jde učit se i bez učitelů/ učitelek. Ne všem to však jde, naopak někteří studenti potřebují pomoci a obracejí se častěji na učitelé/ učitelky.

Dále si myslím, že většina z nás teď moc nechodí nakupovat jak s kamarády, tak i s rodiči. To znamená že, když jsme v karanténě, tak utrácíme většinou jen za jídlo a pití, a že si nemůžeme jenom tak vyjít do nákupního centra na oblečení nebo tak něco. Takže vlastně ani moc neutrácíme. Také se dá šetřit za autobus, když nejezdíme do školy ani nikam.

N.K., 8.C

Pro někoho nejhorší věc na světě, pro mě možnost, jak doma stihnout všechny práce a činnosti, co jsem před tím nestíhal. Ano, musím přiznat, že jsem se už dva měsíce neviděl se spolužáky, sice mě to vadí, ale aspoň si od nich na chvíli odpočinu.

Když jste na dědině, jako já a máte menší hospodářství, tak si děláte školní úkoly dopoledne a odpoledne se odreagujete při práci venku.

Mně se tento vzdělávací systém osvědčil.

Jestli mám zhodnotit, co mi karanténa dala a vzala, tak mi vzala kontakt se spolužáky, s okresním městem, se Zuškou, kde hraju na harmoniku, ale naproti tomu mi dala více času na společné chvíle s babičkou a dědečkem, a hlavně s mými bratry, kteří jsou úžasní. A navíc se můžu odpoledne více věnovat činnostem, které přímo souvisí se životem na vesnici a pohybovat se volně bez roušky.

S.S., 8.C

Karanténa mi rozhodně vzala čas, který jsem mohl trávit ve škole, venku s přáteli, také mi vzala výlet do Anglie na, který se těšilo spoustu lidí a nejen já.

Rozhodně mi vzala i jiné výlety, které jsme měli naplánované s rodinou a přáteli.

Karanténa mi dala to že bych si měl více vážit času venku, protože nikdy nevíte kdy budete muset zůstat doma, také mi dala to že nezáleží jak vypadá rouška, ale je důležité že chráníte ostatní a oni chrání vás. Karanténa mi dala i více času na učení než obvykle.

T.K., 8.C

Dala mi že: Chodím spát později než o půl osmé. Můžu stávat v 9 hodin a ne v 6 hodin kvůli autobusu. Můžu se učit jen dopoledne, odpoledne jsme u babičky na zahradě. A můžu psát na počítači. Pomáhám s domácími pracemi. Snažím se být samostatný.

Vzala mi: fotbalové tréninky v Těšnovicích. A hasičské tréninky v Lubné. Ale už na oba tréninky tento týden půjdu. Nesmím chodit s kamarády ven ani sportovat a chodit po výletech.

Výuka doma je lepší v tom, že ve škole jsem dlouho, ale chybí mi tělocvik.

J.Š., 7.E